

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Eivsdem Ad Antonivm Quadrium in Indiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

EIVSDEM AD ANTONIUM
Quadrium in Indiam.

VANTA esset rerum perturbatio, Christianorum dolor ex obitu Variani dynastæ viri fortissimi nostri, cuius cissimi; nuper ad te fuscè per litteras. Ex eo die, insperata quædam, et demum cum ad muniendam Evangelio vitam tum ad leuandum mœrorem nostrum in primis accessit data existere, quos ego euentus hac epistola perfectum.

Quod ipsemet nostrum iam pridem, Frenciam excolit in primis est mons, nouè circiter millibus passuum ab vrbis Meaco situs ad orientem. In eo monte Rex quidam Iaponis, patriæ superstitioni apprimè deditus, ante nos octingentos templis cõstruxit ad tria milia & octogenta, edibus adiunctis dumtaxat in vrbis Bonzijs, quæ legum ac disciplinarum in studio versatè, ut quod vel in vrbis la interpellatione quàm commodissimè faceret, non modò turbas, ac strepitus oēs agricolarum pecorum, sed etiã vicus duos, vnde omnia necessaria pecorum ad montis radices edificauit, superù inferens. Sicut enim (id locis nomen) iisdemque Bonzijs insuper, tertiam partem vectigalium Regni Vomensis auerunt. Quæ opus ab illo Rege fundatum, posteri eò impensius auerunt; quod vniuersæ Academia summo cum impensio præponi solitus est aliquis vel ex filijs regis, vel ex cissimis certè cū rege affinitate coniunctus. Itaque quæ tã amplitudinem excreuerat olim Academia, pœnè illi honoris, & auctoritatis accesserat, non solum vrbis centis omnis iurisdictionis illorum hominum superstitio retur, sed etiã vt omnes fermè Iaponicarum superstitionum interpretes, ducesq; sectarum, inde tanquàm ex perenni fonte, vel seminario quodam existerent, sed immensata paulatim regia potestate, rebusque (vt sic) bellis iniuria ac vetustate labentibus, ingens ille templarum numerus, quæ sexdecim dispersa conuallibus, antea vrbis

na: ad octingenta vel paulo amplius redijt. ac simul Bō-
riorum illa qualiscunque disciplina sensim ita soluta est;
ut omni abiecto pudore sese turpissimis voluptatibus fla-
gitijq; dederint; atque ad armorū vsū ac latrocinia
studio doctrinæ religionisq; conuerso; cū alia multa per
vim nefasq; patrarent; tum verò annis ab hinc septem
& triginta Meacum urbem, ingenti facta hominum ca-
de pæne totam incenderint. Verum iusto Dei iudicio,
cum præsertim allatum ad se CHRISTI Euangelium
obstinata respuerent mente; contigit anno superiore, vt
gravi bello inter Nechienis Regem, & Nubunangā ex-
erit; illius copias Bonziji tecto & com meatibus iuue-
rit; Nubunangam verò præter cæteras iniurias etiam
transitu prohibuerint. Qua re ille maiorem in modum
offensus fremensq; pactis cū hoste inducijs, in regnum
Vovris redijt; ac primum Bonzios eius regionis Icoxos
(qui dicuntur) castellis omnib⁹ exiit; & quotquot viuos
vel ex ipsis, vel etiam ex corū popularibus capere potuit,
omnes cruci suffixit: deinde aucto exercitu, victricia sig-
na repente ad Frenoiānam, ira stimulante conuertit.
Tum primum temerarios Academicos, & omnia sibi fe-
cunda pollicitos, verus belli terror inuasit, pœnituitque
laesit Nubunangæ; cumque se viribus longè inferior-
es tenerent; missis legatis, magno primum auri ponde-
re, deinde loci religione, metuque numinum placare
conati sunt Regem: quibus ille cū respondisset; nec se
pecuniæ cupidum, sed vindicem scelerum, & ultorem in-
iuriarum adesse: nec inanium Deorum vlla terri for-
midine; tum illi vt in re trepida, cōtra hostium impetus
omni ratione se cōparant. Erat in ipso montis vertice tē-
plum Quaroni dicarum, quem deum vel dæmonē po-
tas miro cultu veneratur. Iapone toto cæca gentilitas,
plurimique mortales votiua peregrinatione suscepta eo-
dem assidue cōfluebant, quod persuasum habent ab il-
lo Deo longioris vitæ spatia, bonam valetudinē, diuiti-
as impetrari: Frenoiamani verò Bonziji sacra quotānis
tōdē ac ludos ingēti apparatu sumptuq; persolvere soliti
sunt, quibus continuo in vrbe Meaco Gibonis solennia-

succedebant eo pompæ ordine, hominū frequentia, & mentis artificum, vt satis appareat æmulam vniuersæ gloriæ Sathanam, in ijs locis, anniuersariam apud corporis Christi celebritatem effingere voluisse. Illud igitur montis cacumen & Bonzij, & è proximis gis promiscua turba sese recipiunt: stationibusque dispositis, hostem ex eo loco prohibere cōstituerunt. At Nubunanga Sacomoto & Catara vicis cum incensarum interneccione incensibis euerfisque, montem ipsam frenoriam, ne quis è numero Bonziorum elaberetur, coronam circumdedit. deinde instructū exercitum in eos aduocato cliuo submisit: restitēre aliquamdiu è superiore loco Bonzij: vrgente dein multitudine hostiū, effraictisq; claustris, & superata munitione, trucidati fere omnes ac simul, micētis maximo ac nobilissimo templo facibus, & tora moles horribili prorsus incendio conflagrante: que id ipso die festo Michaelis Archangeli Cal. Octob. vt ad hostes Christi delendos, tollendaq; profanas illas nequias cubilia, & scelerum officinam, princeps militiæ cœlestis præsentī ope affuisse videatur. Post hæc vero, qui dies fuit natalis Beati Hieronymi, Nubunanga circummisso milite, latitantes ferarum instar Bonziorum qui prælio superfuerant, protractos è dumetis cui operibus interemit. sub hæc domus eorum pariter concommata, ingens omnibus circa nationibus terrore incussit. Meacum dein Octobri mense incunte victor Nubunanga se contulit. Hic ego & Orgatinus ad eum officio salutis cum adissemus; non modo comiter ambos accepit, verum etiam (quod vix credat quispiam) sese in nos pro amanter effudit. Quod superest, te Pater etiam obsecramur, vt nos totumque Iaponicum gregem huic rursus & sociorum pijs deprecationibus & sacrificijs a diuina te desinas. Meaci. Natali die Sancti Francisci. M. DLXXI.

Scriptis iamdiu litteris needum datis, alia quaerenda interim euenēre; quæ ego ad Diuinæ iustitiæ ac pietatis fidem gloriamq; deesse nolui, quin adferberem.

Germani duo fratres erant in vrbe Meaco, non gene-

rum diuitijs clari: ijdemque Xacæ cultores egregij. quorum uterque sese religioni Christianæ in primis acriorem aduersarium assidue præbuit, ijdeque superioribus annis antesignani fuere factionis eius, cuius scelere nostrum Meaco semel iterumque per summam iniuriam exacti sunt. Anno deinde post fere sexto, cum ego Varadoni opera ac studio restitutus ad Cubum, salutandi causa de more venissem, die quodam accidit vt ex his fratribus orator maior adesset, nomine Taquenus Vchisamidonus. Is, quo erat in nomen Christianum odio ac rabie, non potuit sese continere, quominus coram ipso Cubo, me sociosque maledictis incesseret; nobisque cum aliis calumnias, tum præsertim esum humanæ carnis obijceret; quæ tamen crimina ab ira cuncta ac furore profecta, apud Cubum cæterosque qui aderant, minimè valuerunt. Idem nuper, Euangelij progressum, & collabentem Deorum suorum existimationem incredibili quodam animi dolore cum cerneret; fretus tamen suis opibus, tum gratia principum, nouam Xacæ sectam condere aggressus; est. iamque repudiata coniuge, mentoque & capite raso, Boniorum habitum & cultum induerat; cum ad illum adiungere se demonis instinctu capere cõplures: quibus ille magno sumptu amplum cœnobium extrucebat (numerus enim discipulorum ad C. D. asceaderat) concionibusque præ quodammodo populum contra Christiana sacra legesque mitis artibus incitabat. sed cum illum tantis debita sceleribus ultio Diuina maneret; accidit aliquando vt intemperantia linguæ prouectus præseente Cubo Nabunangam Regem dictis amaris haud obscure pertingeret, affirmans illum iam ad summum potentie culmen euectum, diuitiis in co. fastigio stare non posse quin ruere, vel certe quasi maturavel potiùs vieta ex arbore bacca tenderet. quibus remere iactis; non defuere cõfestim, qui ad Nabunangam cuncta deferret. quibus ille auditis, vniuerso Boniorum generi multis iam ante nominibus infensus, vt diximus, ad eum excaudit; vt in regnum suum Voas Meaco decedens, cõprehensum nouum hèresiarcham, a quo impositum, quamuis magnopere deprecante

Cubo alijsque proceribus; quindecim à Meacensibus ipso itinere securi percussit. ad hæc, liberi, cum à lo-
lo æquatis domibus eorum, & coenobio nuper ablati
capto, in exilium acti sunt. tri duo autem post quatuor
randum est magis) frater ipsius æque æcerbus C. H. S.
STI inimicus, in vrbe Saciao infixæ pedi spina do-
re confectus, ac miserabili genere leti defunctus est: in
in vtroque euidenti significatione cœlestis in vindicta
fatis appareat.

Franciscus Capralis ad nostrorum lustranda in his
Meaci partibus domicilia non ita pridem accessit. eorum
ego deinde in regna Mini, Ccunoquani, Cauachij, de-
duxi. Paschalia verò festa Sangæ peregrinatus: quo fru-
ctu, ex alijs litteris (vt spero) cognoscet. Te Pater optime
Dominus tuatur incolumem, Meaci, iv. Idus Augu-
sti. MDLXXII.

EIVSDEM AD FRANCIS- cum Capralem.

VLLAM puto regionem ex his, quæ
Christianorum navigatione, vel armis
apertæ sunt, in tanta rerum varietate
ne ac varietate velsari, quam aliunde
patitur hæc terra laponica. Mito cen-
ra quæ tibi nota sunt. Postquam à vo-
bis digressum, quot caedes, popu-
liones, euerfiones urbium, & incendia consecuta. Cu-
bo enim (vt nosti) Nubunangæ opibus restituta, cum
res Meacensis utcumque pacata videretur esse, repente
quibusdam interpositis offensionibus (vt sunt immen-
biles animi Regum, & omnis imperij suspiciosa com-
munio) periculosum & graue bellum inter eosdem
exarsit, cuius belli initio cum se Cubus, euocatis va-
dique militibus, in arcem munitissimam recepisset, &
cum hostibus Nubunangæ inita societate (qui multi po-
rentesque sunt) tantum virum collegisset, vt Nubunan-
ga nequaquam è suis finibus egressurus in partem
ce-